714/04

Den 30. december 2004 blev i sag nr. 64.283:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx x x
xxxx xxxxxxxx

mod

PFA Pension
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i PFA Pension, påstår selskabet tilpligtet at forrente en erstatning fra 1993, hvor klageren foretog anmeldelse til selskabet.

Klageren finder således at have krav på renter fra anmeldelsestidspunktet i 1993 og frem til det tidspunkt, hvor selskabet foretog udbetaling. Til støtte herfor gør hun gældende, at hendes tilstand har været uændret, siden hun foretog anmeldelse.

Selskabet har ved skrivelse af 11/8 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Sagen har en særegen baggrund, idet vi under behandling af en anden skade for klagerens kæreste blev gjort opmærksom på klagerens sag. Det skete i 2001. Vi kunne ikke identificere sagen, som skulle være anmeldt i 1993.
>
> I 2003 henvendte klagerens kæreste sig på ny, og denne gang indsendte han en kopi af en anmeldelse, som i PFA Pension er påført stempel, hvorefter den er modtaget den 21. maj 1993, ligesom vi modtog kopi af en afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen af den 15. december 1992, hvorefter erhvervsevnetabet er fastsat til 50 procent.

Af det modtagne materiale fremgik det, at klageren var kommet til skade ved en færdselsulykke den 12. oktober 1987. På dette tidspunkt var klageren omfattet af en kollektiv ulykkesforsikring tegnet gennem Jyske Bank i forbindelse med etablering af kapitalpension i banken. Forsikringssummen på 248.000 kr. ifølge forsikringsbetingelserne kommer til udbetaling, hvis et ulykkestilfælde medfører varig invaliditet på minimum 50% i henhold til sikringsstyrelsens méntabel.

På baggrund af en række ankenævnskendelser, som statuerede, at den adækvate forsikring tegnet gennem pengeinstitutter i visse situationer burde dække et betydeligt erhvervsevnetab frem for en betydelig méngrad, besluttede PFA Pension at genoptage tidligere afsluttede sager af denne art.

Vi har imidlertid ikke herved fundet denne sag, som jo også adskiller sig fra de sager, som ankenævnet har afgjort, ved ikke at dække den forsikrede mod en misligholdelse, som kunne blive en følge af et erhvervsevnetab på grund af en ulykke; men på baggrund af det modtagne materiale har vi alligevel besluttet at antage skaden, og vi har udbetalt forsikringssummen med tillæg af renter i fem år.

Klageren ønsker nu at få udbetalt renter fra 1993, hvor sagen er anmeldt over for PFA Pension.

Mens der kunne sættes spørgsmålstegn ved vores forpligtelse til overhovedet at udbetale forsikringssummen dels på grund af baggrunden for forsikringstegningen og dels på grund af forældelse kan der efter vores mening ikke sættes spørgsmålstegn ved vores beregning af renter.

Renter forældes på fem år. Det fremgår af lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer § 1, nr. 2. Denne regel omfatter alle former for renter, uanset hvilket hovedkrav renterne knytter sig til.

Alle renter ældre end fem år er herefter forældede."

Nævnet udtaler:
Nævnet må give selskabet medhold i, at klagerens krav på yderligere forrentning er forældet som anført af selskabet. Allerede af denne grund

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson